

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse kategorier af motorkøretøjer⁽¹⁾

(92/C 332/06)

Rådet for De europæiske Fællesskaber besluttede den 9. juni 1992 under henvisning til EØF-traktatens artikel 100 A at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser, som udpegede Ettore Masucci til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 30. september 1992.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 300. plenarforsamling af 21.-22. oktober 1992, mødet den 22. oktober 1992, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Det økonomiske og sociale Udvalg har med interesse fulgt Kommissionens forskellige forslag om at iværksætte fælles foranstaltninger for at sikre fri bevægelighed for personer og varer på grundlag af principperne om sikkerhed, begrænsning af trafikulykker og deres konsekvenser samt miljøbeskyttelse; nu har Rådet anmodet ØSU om at afgive udtalelse om brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af motorkøretøjer af kategori M3 som defineret i bilag I til direktiv 70/156/EØF.

1.1.1. Med forbehold af de bemærkninger, der er fremsat under punkt 2, bifalder ØSU det foreliggende forslag fra Kommissionen, som er et supplement til rammedirektiv 70/156/EØF.

1.2. På grund af den nært forestående gennemførelse af fri bevægelighed for personer og varer er det overordentlig vigtigt også at gennemføre en harmonisering af de tekniske standarder for brændbarheden af de materialer, som indgår i det indvendige udstyr i motor-køretøjer, der anvendes til offentlig transport.

1.3. ØSU giver sin fulde tilslutning til forslagens indhold; endvidere er det efter ØSU's opfattelse hensigtsmæssigt at henlede opmærksomheden på bestemmelserne i Traktatens artikel 100, stk. 3, i henhold til hvilke fastlæggelsen af parametre for teknisk afprøvning skal bygge på et højt beskyttelsesniveau.

2. Bemærkninger

2.1. ØSU mener, at det ville være hensigtsmæssigt at ændre det gældende direktiv, så det kommer til at omfatte alle motorkøretøjer; dermed får alle trafikanter den samme garanti for høj sikkerhed.

2.1.1. ØSU betragter derfor dette direktiv som et skridt i denne retning, og det bør følges op af andre direktivforslag.

2.2. Med hensyn til den kategori af motorkøretøjer, som direktivet omfatter, stiller ØSU sig forbeholden over for udelukkelsen af motorkøretøjer, der også medtager stående passagerer. Begrundelsen for at undtage disse — nemlig hurtigere evakuering af passagerer og statistisk set lavere risiko — forekommer ikke tilfredsstillende.

2.3. Direktivet bør formuleres således, at der også tages hensyn til nødvendigheden af at fastsætte en standardtypegodkendelse af materialer og komponenter som sådan.

2.4. Artikel 6 i direktivforslaget fastsætter, at der skal nedsættes et rådgivende udvalg; dette er en naturlig følge af de større beføjelser, som Kommissionen fik i forbindelse med Fællesakten.

2.4.1. ØSU er dog i alle tidligere udtalelser om iværksættelsen af direktiv 70/156/EØF gået ind for, at man i stedet bibeholder Udvalget for Tilpasning til Den tekniske Udvikling, fordi det er mere effektivt og aktivt deltagende.

2.4.2. Navnlig bør udvalget forud for enhver beslutning høre alle foreninger og organisationer (forbrugere og brugere), der kan bidrage til at sikre høje sikkerhedsnormer.

2.5. Endelig opfordrer ØSU Kommissionen til at formulere artikel 3 klarere og mere eksplicit, så det tydeligere fremgår, hvilke muligheder på det nationale område der henvises til. Kommissionen opfordres også til at præcisere, hvornår direktivet træder i kraft dels for køretøjer, som standardtypegodkendes efter den nye procedure, dels for køretøjer, som allerede er standardtypegodkendt.

2.6. De frister, der er fastsat i artikel 3 og 7, skal naturligvis ændres, da de helt klart ikke kan overholdes.

2.7. Da standardtypegodkendelsen foruden motor-køretøjer nu også skal omfatte materialer og komponenter, bør direktivets tekst ændres i overensstemmelse hermed; dette gælder nærmere bestemt bilag I, herunder

⁽¹⁾ EFT nr. C 154 af 19. 6. 1992, s. 4.

i særdeleshed punkt 7 og 8, samt analysen af konsekvenserne for konkurrenceevnen og beskæftigelsen for så vidt angår SMV.

2.8. Punkt 1 i bilag I bør ændres således: »Bestemmelserne i direktivets bilag gælder for«.

Bryssel, den 22. oktober 1992.

Susanne TIEMANN

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger ⁽¹⁾

(92/C 332/07)

Rådet for De europæiske Fællesskaber besluttede den 23. juni 1992 under henvisning til EØF-traktatens artikel 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser, som udpegede Klaus Meyer-Horn til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 30. september 1992.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 300. plenarforsamling af 21. og 22. oktober 1992, mødet den 22. oktober 1992, følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. I markedsøkonomier sker det ikke sjældent, at virksomheder bukker under. Når der er tale om kreditinstitutter, skaber det imidlertid særlige problemer, fordi kreditinstitutter i vid udstrækning arbejder med kundernes penge og derfor i højere grad end andre virksomheder er afhængige af kreditørens tillid. I en social markedsøkonomi er det uacceptabelt, hvis der ikke træffes foranstaltninger mod de risici, der dermed opstår for de mange indskydere og investorer. Et sundt banksystem forudsætter, at alle kreditinstituttets kunder eller i det mindste de private husholdninger beskyttes mod tab i et omfang, der er retfærdigt i social henseende og rimeligt i økonomisk henseende.

1.2. Det er også i kreditinstitutternes interesse, at der ydes indskyderne en hensigtsmæssig beskyttelse, og at kunderne informeres herom, idet det har konsekvenser i offentligheden, såfremt debitorer og navnlig sparere lider tab, når et kreditinstitut bliver insolvent. Sådanne

hændelser kan bringe hele banksektoren i en medlemsstat i miskredit.

1.3. På den baggrund er det meget forståeligt, at tilsynsmyndighederne og kreditinstitutterne selv tilstræber at træffe foranstaltninger, som yder indskyderne en vis beskyttelse. I tråd hermed har Kommissionen nu foreslået et direktiv om emnet. Hermed tages der højde for den mulighed, at et kreditinstitut kan komme i økonomiske vanskeligheder, selv om det er underlagt meget strenge bestemmelser og en grundig kontrol, idet konkurrencen på det indre marked vil tiltage yderligere med hensyn til rentesatser og vilkår som følge af EF-omspændende bankaktiviteter og fri bevægelighed.

1.4. Det økonomiske og sociale Udvalg værdsætter den kvalitet og de grundige forberedelser, der kendetegner Kommissionens arbejde med dette emne. ØSU tillægger Kommissionens overvejelser stor betydning og vil med sin udtalelse gerne yde et konstruktivt bidrag, som genspejler erhvervs- og samfundsorganisationernes ønsker og betænkeligheder.

⁽¹⁾ EFT nr. C 163 af 30. 6. 1992, s. 6.